

Грабчо.

А, а!

Стрѣлчо, като показва на Грабча нова една пазуха отъ дрехата си.

На, на ти още една пазуха, виждь да ся благодаримъ.

Грабчо.

Ела, дай ми го безъ да тръся.

Стрѣлчо.

Какво да ти дамъ?

Грабчо.

Каквото ми си зель.

Стрѣлчо.

Какво ти съмь зель? нищо не съмь ти зель.

Грабчо.

Наистина?

Стрѣлчо.

Наистина.

Грабчо.

Сбогомъ. Иди поврага, чортъ . . .

Стрѣлчо, особено.

Сега съмь вече испъденъ наздраво.

Грабчо.

Хайде, добръ ти часъ; товаръ тежъкъ да бжде на съвѣстьта ти, клѣтничко, ако бы да ми си зель нѣщо.

СЦЕНА ЧЕТВЕРТА.

Грабчо, самъ.

Слуга за обѣване; колко мя смуцава!